

PARZĄCY (3) *part praes act*

a jasne.

sg [m N parzący.] ◊ f A parzącą (1). ◊ n N parząc(e) (1). ◊ pl L parzących (1).

Sł stp, Cn brak, Linde także XVII i XIX w. s.v. 1. parzyć.

1. [Palący, doskwierający żarem: Pochwyć go wiátr párzący [ventus urens] y zniešie *WujBib lob* 27/21.

Wyrażenie: »ogień, płomień parzący«: w ten czas kiedy Máchomet náftawał/ tedy także ogień párzący z niebá iáwnie pádał *JanWróz* 43 (*Linde*), 31.]

2. *Drażniący, piekący skórę tak jak przy zetknięciu z czymś gorącym* (3) :

Przysłowie: Może pochlebćá párzącą Pokrzywkę/ Szálwią názwać/ włożywłzy pokrywkę. *RejZwierc* 216v.

Wyrażenie: »parząca pokrzyw(k)a« (2): *RejZwierc* 216v; nágo fię po oltrym ćierzniu/ y párzących pokrzywách/ taczać począł *SkarŻyw* 249.

Przen (1) : Skárby pieniądze párzące tho ziele/ Káždy ma dla nich nieprzyiaciół wiele. *RejZwierc* 226v.

Cf **PARZYĆ**

ZCh